

قانون

اتفاق . عدالت . ترقی .

نمره اول غره رجب ۱۳۰۷	محل صدور این جریده در دفترخانه کمپانی انطباعات شرقی در کوچه لومبارد نمره ۳۸ در لندن .	قیمت اشتراک سالیانه یکت لیره انگلیس
--------------------------	--	--

بسم الله الرحمن الرحيم

—

اللهم بدأنا باسمك العظيم . بعد الاتكال علی عونك
الكریم . بنشر صحیفه " القانون " قانونا لعبادت
المومنین . ودستورا یتهدی بأصوله خیر المبتدین .
فارشدنا وایاهم الی صراط الرشاد المستقیم . وانر
عقولنا بنبراس العلم السليم . لنسلک فی متہاج العدل
والاستقامه . ونحظى بخاتمة الصالحین یوم القیامه .

=====

جمع کثیر از خلق ایران به چندین سبب خود را
از وطن مایلوف بیرون کشیده در ممالک خارجه
متفرق شده اند . در میان این مہاجرین متفرقه
ان اشخاص باشعور که ترقی خارجه را با اوضاع
ایران تطبیق میکنند سالها در این فکر بودند که آیا
بچه تدبیر می توان بان بیچاره کان که در ایران گرفتار
مانده اند جزئی امدادی برسانند . پس از تفکرس و
تفکر زیاد براین عقیده متفق شدند که بجهت نجات
وترقی خلق ایران بهتر از یکت روزنامه ازک هیچ
اسباب نمی توان تصور کرد .

*

ان چند نفر اشخاص وطن پرست که معنی و
قدرت روزنامه جات را درست فهمیده اند در این
چهار پنجم سال بیکت عزم مردانه افتادند باطراف دنیا
و بهر وسیله چه باصرار چه بالتماس و چه بگدائی
از دولتمخواهان ایران واریاب کرم و طالبان ترقی
اعانتهای وافر جمع نمودند و بعون الہی این روزها
یکت کمپانی معتبری تریب دادند باین عزم مبارک

که از اطراف ایران بقدری که بتوانند روزنامه جات
و کتابچهای مفید انتشار بدهند که از ان جمله
یکی همین جریده قانون است .

ایران مملو است از نعمات خداداد .
چیزی که همه این نعمات را باطل گذاشته نبودن
قانون است .

هیچکس در ایران مالک هیچ چیز نیست زیرا که
قانون نیست .

حاکم تعیین میکنیم بدون قانون . سرتیپ معزول
میکنیم بدون قانون . حقوق دولت را میفروشیم
بدون قانون . بندگان خدا را حبس میکنیم بدون
قانون . خزانه می بخشیم بدون قانون . شکم پاره
میکنیم بدون قانون .

*

در هند در یاریس در تفلیس در مصر در
اسلامبول حتی در میان ترکمن هرکس میداند که
حقوق و وظایف او چیست .
در ایران احدی نیست که بداند تقصیر چیست
و خدمت کدام .

فلان مجتهد را بچه قانون اخراج کردند .

مواجب فلان سرتیپ را بچه قانون قطع نمودند .

فلان وزیر بکدام قانون مغضوب شد .

فلان سفیه بچه قانون خلعت پوشید .

هیچ امیر و هیچ شاهزاده نیست که از شرطه
زندگی خود بقدر غلامان سفرای خارجه اطمینان
داشته باشد .

ترتیب، صحیح جمع و حاضرند .. و اصول، اکمل، قوانین را در شرع اسلام مثل آفتاب در پیش روی خود موجود و روشن می بینیم . اشکال، مطلب بهیچوجه، در انتخاب قوانین نیست .

اصل، مسئله در اینست که قوانین، خوب خواه آسمانی خواه عقلی از هر کجا که انتخاب و بهر زبان که چاپ نمائیم و کتابخانهای خود را هر قدر از این قوانین، پر بکنیم محال است که خود بخود مجرا بشوند .

پس اگر قانون میخواهیم قبل از اقدام بکار باید از عقل و همت خود بپرسیم که بعد از انتخاب قانون چه باید کرد که آن قانون مجرا بشود . در این مسئله، بزرگ جرفهای تازه خیلی خواهیم داشت .

یکی از حرفهای تازه، ما اینست که ترقی دنیا پس از هزار قسم امتحان از برای اجرای قوانین بعضی تدابیر، مخصوص اختراع کرده که ما اهل ایران تا امروز از معانی و اثر آن بکلی بیخبر بوده ایم .

علما و عقلای ایران همه وقت از قوانین حسنه اطلاع داشته اند . نقص کار این بوده که هرگز ندانسته اند از برای اجرای قوانین چه تدبیر و چه راه باید پیش گرفت . هنوز بر این اعتقاد هستند که اجرای قوانین کار 'وزراست' . میگویند ما قوانین خوب در سینه خود حاضر داریم اما چه کنیم که وزرا مجرا نمایند .

ای عاقل، مکرم . آن وزرا که طالب و قادر اجرای قانون میشوند آنها در این نوع شوره زارها بعمل نمیایند . پس از این انتظارات حال دیگر قبیح خواهد بود که ما و شما باز تکلیف خود را منحصر باین قرار بدهیم که قوانین خوب پیدا نمائیم . بعد از این باید تکلیف دولخواهی و وظیفه انسانیت، ما این باشد که سعی نمائیم بفهمیم چه باید کرد که قوانین، خوب در ایران مجرا بشوند .

*

ما چند نفر که بسعادت، بخت و بتقدیر آلهی

حتی برادران و پسرهای پادشاه نمیدانند فردا صبح بعراق عرب منتهی خواهند شد یا بملکه روس فرار خواهند کرد .

*

واضح است که حرف ما در اینجا بر عدالت، شخص، پادشاه نیست .

کل ایران شهادت میدهد که عادل تر و رؤوف تر از امروز پادشاهی نداشته ایم . اما عدالت شخص، پادشاه بدون، قوانین، حسنه و بدون دیوانخانهای منظم در میان این دریای مظالم بفریاد کدام بیچاره خواهد رسید .

*

تاریخ دنیا بحیرت ثبت کرده است که در این چهل ساله سلطنت هنوز در ایران یکت کلمه قانون وضع نشده است .

در ملکه انوشیروان با همه ترقیات دنیا و با همه کمالات، دولت پرور، وزرای ما امروز اداره جمیع امور ایران عبارتست از دلبخواه، رُوسا .

در ملکی که هیچکس ماذون نباشد لفظ قانون و اسم حقوق بزبان بیاورد در ملکی که مال و جان و ناموس و تمام زندگی خلق موقوف به بوالهوسی رُوسا باشد در ملکی که هر جاهل، ناتجیب بتواند بر مسنده وزارت خود را مالک رقاب، کل، ملت قرار بدهد در آن ملک همت ملوکانه و عدالت ظل الهی چه معنی خواهد داشت .

مطلب اصلی و فریاد خلق ایران اینست که عدالت باید حکماً مبنی بر قانون باشد و ما در ایران هنوز هیچ قانون نداریم و از این تاله ما مقصود، بهیچوجه این نیست که یعنی در ایران قانون خوب نوشته نشده است . کتب ما و سینه علمای ما پر است از قوانین، خوب . حرف در اجرای آنهاست .

*

قوانین خوب در این چند هزار سال بواسطه انبیاء و حکما بشروح، کامل نوشته شده و الان به

حیرت و اسباب ترحم دنیا ساخته است .
لهذا قلیا و قویا مصمم شده ایم که سیل همه این
مصایب را بسد قوانین دفع نماییم .

جميع حرکات دولت بعد از این باید مبنی بر
قانون باشد .

عزل و نصب عمال باید موافق قانون . تحصیل مالیات
موافق قانون . محاکمات موافق قانون . حبس موافق
قانون . جزا موافق قانون . مصارف دولت موافق قانون .
حکمرانی سلطنت موافق قانون . سختی و عدالت
فرمایش و اطاعت همه باید بحکم قانون باشد .

ولیکن باید این حقیقت بزرگ را هم خوب
ملفت بشوید که استقرار قانون فقط باراده پادشاه
میسر خواهد بود .

تا وزرا و عقلا بلکه تا عموم خلق یک ملک طالب
قانون نباشند وضع قانون در آن ملک یکتا واقعه
موقتی و عوض اینکه یک درخت برومند باشد یک
گیاه بی ریشه خواهد بود .

و این فقره را هم باید بخلاق ایران درست حالی
نمائید که این دولت تنها مال من نیست مال همه
ماست . اگر شما دریند قانون نباشید و اگر خلق ایران
از ما قانون نخواهند همت ما و دلسوزی دیگران
از برای رفاه شما چه حاصلی خواهد داشت .

نظم دولت باید باتفاق خلق باشد و شما معنی
اتفاق را بکلی فراموش کرده اید .

مایه کلی اغتشاش دولت ما از عدم اتفاق شماست .
اگر واقعاً نظم و قانون میخواهید باید از روی جد در
طلب قانون باهم متفق و یکدل بشوید . و اینهم کافی
نخواهد بود که فقط شما چند نفر با هم اتفاق نمائید
باید آنچه قدرت و تدبیر دارید بکار ببرید که عموم
اهل ایران طالب اتفاق و محرک و حامی قانون باشند .

باید مجتهدین و علما و ارباب قلم و اصحاب
کلام نواید قانون و لزوم اتفاق را در مدارس و بر منابر
و بر سر کوچه و بازار شب و روز کوشش خلق ایران
بسازند .

مؤسس این جریده قانون شده ایم بر ذمت
دولت پرستی خود حتم کرده ایم که از روی علوم
و سرمشقهای دنیا بقدری که در قوه ما باشد خلق
ایران یاد و نشان بدهیم که از برای اجرای قوانین
چه نوع همت و چه قسم مساعی باید بکار ببرند .

اگر اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی مثل بعضی
سلاطین سابق منکر و دشمن قانون میشد ما نیز
باقضای آئین شاه پرستی اسم قانون ر بزبان نمی آوردیم
ولیکن بانهایت وجد مشاهده میکنیم که این اوفات
پاده شاه ما مصرتر از هر حکیم و مجدتر از هر رعیت
هواخواه و داوطلب قانون شده است
موافق اخبار طهران این روزها در آستان همایون بجز
تمجید قانون و تاکید بر لزوم قانون حرف دیگر نبوده
است .

از برای شاهد این معنی بعضی مضامینی که بر سر
همین مسئله قانون در مجلس وزرا بزبان مبارک
جاری شده و یکی از دوستان ما از طهران فرستاده است
مخص روشنائی قلوب اهل ترقی در اینجا با هزار
لسان تشکر چاپ می نمایم .

پس از شرح امنیت و آبادی فرنکستان اینطور
فرموده اند .

همه این ترقیات و آسایش سایر ملک از میامن
استقرار قوانین است .
در نظر ما مثل آفتاب روشن شده است که بدین
قانون نه از برای سلاطین امنیت خواهد بود و نه
از برای ملت آسایش .

تا بحال گردش جميع امور این دولت بسته باراده
شخصی ما و اغلب موقوف بمیل و اغراض وزرا بود .
مناصب دیوان و حقوق ملت همه توی در هم . کل
صنوف نوکر و رعیت در زندگی خود متخیر . هیچ
عملی در دولت ما نیست که مبنی بر قانون باشد .

بی قانونی دولت و اغراض و عدم کفایت بزرگان
وضع این دولت و بقای این سلطنت را موجب

اصول، قوانین، خوب همه جا یکی است و اصول
بیشترین قوانین همان است که شریعت خدا بها یاد
میدهد. اما از عدم اجرای این اصول بجدی ضرر و ستم
دیدهایم و الان بطوری محتاج و تشنه قانون هستیم
که راضی شده ایم بهر قانون اگرچه قانون ترکمن باشد
زیرا که پست ترین قوانین بهتر از بی قانونی است.

سال گذشته یعنی سنه ۱۸۸۹ عیسوی از خاک
فرانسه موافق حسابهای گمرکها مبلغ هزار و سی و دو
کرور تومان امتعه بخارج حمل شده.
و از قرار حساب گمرکهای داخله و خارجه از ممالک
ایران سالی فقط پانزده کرور تومان مال بخارج میرود.

ممالک ایران خیلی وسیع تر. خاک ایران خیلی
حاصل خیز. خلق ایران خیلی باهوش. خیلی کارکن.
پس چرا از استعداد ملک و از هنرهای ذاتی خود باین
درجه کمتر از دیگران متغصمت میبرند.
سببش اینست که در سایر ممالک قانون مجراست و
در ایران هنوز لفظ قانون معمول نیست.

یک شخص، بسیار محترم که می توان گفت
مملور دولتخواهی است از ایران می نویسد.
از این دولت علیه چندین فقره طلب بی حرف
دارم و در این چند سال از برای ابطال طلبهای من
هیچ بلایی نیست که بر سر من نیارده باشند.
بعضی از غربا که واقف مظلومیت من هستند میگویند
چرا نمیروی بدیوانخانه.

تعصب ذاتی قبول نمیکند که جواب بگویم کدام
دیوانخانه. کدام قانون. کدام انصاف. کدام انسانیت.
اولیای ما صد تومان پیشکش میگیرند و یکی از نوکرهای
خود را امیر دیوانخانه قرار میدهند و بعد بما یعنی
باین ملت سیاه بخت ایران میگویند اگر طلب و
حق داریم بروید به دیوانخانه.

خدا در این سی سال بمن و به چندین هزار امثال من
خیلی حوصله داد. حالا دعا می کنم که هم بمن و هم
به خلق ایران یک قدری هم شعور و یک فی الجمله
غیرت گرامت فرماید.

باید ایران را طوری مملو صدای قانون نمائید که
کله صنوف مردم ملا و تاجر سرتیپ و سرباز شاهزاده
و رعیت در طلب قانون همراهی و هم زبان و همدست
باشوند. بالا تر از اینها باید معنی قانون را در قلب
مردم چنان جایگیر بسازید که از برای تحصیل و حفظ
قانون هیچ نوع فداکاری حتی جان خود را مضایقه
نکنند.

راه نظم و شرطه احیای دولت اینست که پس از سیر
اوضاع سایر دول و بعد از پنجاه سال تجربه بشما و بخلق
ایران اعلام می نمائیم.

اگر واقعا طالب حفظ دولت خود هستید قبل از همه
چیز در طلب قانون و در تدبیر اتفاق باشید.

این فرمایشات ملکوتی سمات را یقین فرشتگان
اسلام بخط طلا بر در و دیوار مساجد ما خواهند
نوشت.

پرتو و فیوض این فرمایشات شاهنشاهی جاده
تکالیف مارا بطوری صاف و روشن میسازد که بعد از
این طی مراحل آدمیت از برای ارباب غیرت یک
عیش روح پرور خواهد بود.

بعد از این ان عقولی که از انوار معرفت شعاعی
دیده اند و ان قلبی که بهمت و ترحم مرسته شده
اند چه اشکالی خواهند داشت که خلق ایران را از
این خواب نکبت بیدار نمایند.

ما از سفرای دول، متحابه بی نهایت ممنون
هستیم که محسنات و وجوب قوانین را بدولت ما
حالی کردند.

آن سفرای که دوست آدمیت و حقیقه دولتخواه
ایران هستند انشاء الله باز هم در هر موقع خاطر نشان
اولیای دولت ما خواهند کرد که بعد از این بقای دول
ممکن نخواهد بود مگر بر اساس قوانین عدلیه.

ما نمی گوئیم قانون، پاریس یا قانون روس یا
قانون هند را میخواهیم.